Μήνυμα της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος προς τους μαθητές για την εορτή των Τριών Ιεραρχών

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 30 Ιανουαρίου, 2024

Αγαπητά μας παιδιά,

Εἶναι κοινῶς παραδεκτό ὅτι ζοῦμε σέ μιά κοινωνία, ἡ ὁποία ἀντιμετωπίζει ποικιλόμορφα προβλήματα καί δύσκολες καταστάσεις. Γι' αὐτό ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό **πρότυπα** καί φωτεινά παραδείγματα, τά ὁποῖα θά εἶναι γιά ὅλους ἐμᾶς πολύτιμος ἐπιστηριγμός.

Τέτοια ζωντανά παραδείγματα εἶναι καί οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, φωστῆρες ὑπέρλαμποι τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ὁ **Μέγας Βασίλειος**, ἄνδρας ἐνάρετος καί εὐλαβής, τοῦ ὁποίου ἡ φωνή, ὅπως ἀκοῦμε στόν Ἐπιτάφιο Λόγο πού ἐκφωνήθηκε ἀπό τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Θεολόγο, ακουγόταν σαν βροντή, διότι ὁ βίος του ἔλαμπε σάν ἀστραπή. Ὁ **Γρηγόριος ὁ Θεολόγος**, κοσμημένος μέ σπάνιες ἀρετές καί τρισόλβιος διδάσκαλος, ὁ ὁποῖος ἐπαξίως ὀνομάστηκε θεολόγος. Καί τέλος, ὁ **Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος**, ὁ ὁποῖος μέ τούς ἐμπνευσμένους λόγους του καί τή ρητορική του εὐφράδεια, ὑπερέβαλε τούς ρήτορες ὅλων τῶν ἐποχῶν.

Οἱ Τρεῖς Καππαδόκες Πατέρες, ἱερουργοί τῶν θείων Μυστηρίων, διαλάμπουν στο στερέωμα τῆς οἰκουμένης, ἐκπέμπουντας φῶς καί θεϊκή λάμψη. **Ὁ καθένας ἀπό αὐτούς συνέβαλε τα μέγιστα στήν προώθηση τῆς γνώσεως καί τῆς σοφίας, ἀλλά καί στήν καλλιέργεια τῆς θεολογικῆς σκέψεως, καί γι' αὐτόν τόν λόγο τιμῶνται ὡς προστάτες τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἀλλά καί ὡς ἐμπνευστές τόσο γιά τούς μαθητές, ὅσο καί γιά τούς εὐσεβεῖς ἐπιστήμονες καί τούς ὑπεύθυνους πνευματικούς διδασκάλους**.

Ωστόσο, ὅλος αὐτός ὁ θαυμασμός, στα βυζαντινά χρόνια καί συγκεκριμένα τόν ἑνδέκατο αἰῶνα ἐπί Αλεξίου Κομνηνοῦ, μετετράπη σε φιλονικία μεταξύ τῶν ἐλλογίμων καί ἐναρέτων ἀνδρῶν. Μιά ἔριδα ὡς πρός τήν ἀξία ἑνός ἑκάστου ἐξ αὐτῶν. Ἔτσι, τά πλήθη τῶν Χριστιανῶν χωρίστηκαν σέ τρεῖς παρατάξεις. Ἄλλοι ὀνομάζονταν Ἰωαννίτες, ἄλλοι Βασιλεῖτες καί ἄλλοι Γρηγορίτες. Οἱ πρῶτοι θεωροῦσαν τόν Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο ἀπαράμιλλο και μοναδικό ερμηνευτή τῶν Θείων Γραφών. Οἱ δεύτεροι, προέβαλαν τήν κοινωνική καί φιλανθρωπική δράση τοῦ

Μεγάλου Βασιλείου, θεωρώντας την περίφημη Βασιλειάδα ἔργο μοναδικῆς ἀξίας, ἀφοῦ μέσα σ' αυτήν ὑπῆρχαν ξενώνες, νοσοκομεῖα καί γηροκομεῖο, ὅπου θεραπεύονταν οἱ ἀνάγκες τῶν ἐνδεῶν ἀδελφῶν. Ἀλλά καί ἡ τρίτη ὁμάδα, ἔχοντας ἰσχυρά ἐπιχειρήματα, τόνιζε τή συγγραφική δεινότητα τοῦ Γρηγορίου, ἀλλά καί τήν ποιμαντική δράση καί φροντίδα πού ἐπέδειξε για τήν προστασία τοῦ ποιμνίου του ἀπό τούς αἱρετικούς.

Ἡ ὅλη ἀντιπαλότητα θα λήξει μέ τήν ἐμπνευσμένη ἰδέα τοῦ Ἰωάννου Εὐχαΐτων. Ὁ σοφός ἐπίσκοπος σκέφθηκε, μετά ἀπό θεῖο φωτισμό, να συντάξει Ἱερά Ἀκολουθία καί **νά συνεορτάζονται τήν ἴδια μέρα οἱ «τρεῖς μέγιστοι φωστῆρες τῆς τρισηλίου Θεότητος»**1.

Αὐτός ὁ κοινός ἑορτασμός, τήν 30ή Ιανουαρίου, μᾶς δίδει τήν εὐκαιρία να διαπιστώσουμε ὅτι καί οἱ Τρεῖς Καππαδόκες Πατέρες αφουγκράζονταν τόν παλμό τῆς κοινωνίας καί τίς διαχρονικές ανάγκες του κοινωνικοῦ ἰστοῦ. Ἔθεσαν ὡς κέντρο τῆς διδασκαλίας τους τόν ἄνθρωπο καί προσπάθησαν μέσα ἀπό τήν προβολή τῆς ἐνάρετης ζωῆς νά ἐπαναφέρουν τό ἀνθρώπινο πλάσμα στήν ἀρχική δόξα καί παραδεισένια κατάσταση.

Τόσο κατά τη διάρκεια τοῦ τετάρτου αἰώνα, κατά τόν ὁποῖο ἔζησαν οἱ σήμερα τιμώμενοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅσο καί στή σύγχρονη εποχή, τό ἀνθρώπινο γένος βίωσε καί ἐξακολουθεῖ νά βιώνει τήν ἀπελπισία, τόν πόνο καί τή θλίψη. Ἑπομένως, εἶναι διαχρονική ἡ ἀνάγκη νά ἀναζητήσουμε τήν εὐτυχία καί τή χαρά, καί νά ἀνακαλύψουμε τό ἀληθινό νόημα τῆς ζωῆς.

Αὐτό τό ουσιαστικό περιεχόμενο στη ζωή τοῦ ἀνθρώπου ἀναζητοῦν καί οἱ Τρεῖς διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, μιλώντας γιά ἐπαναπροσδιορισμό της σχέσεώς μας μέ τόν Θεό καί γιά συνεχή αγώνα κατά τῆς ἀδικίας, τῆς ἀνισότητας, τῆς περιφρόνησης τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας καί τῆς **βίας**. Ἡ τελευταία, δυστυχῶς, ἔχει κάνει ἔντονη τήν παρουσία της καί στόν χῶρο τοῦ σχολείου, ἀφοῦ πολύ συχνά γινόμαστε μάρτυρες βιαιοπραγίας μεταξύ τῶν μαθητῶν, ἀλλά καί γενικότερα ἀκραίων συμπεριφορῶν.

Καί στόν εὐρύτερο χῶρο τῆς κοινωνίας μας δέν ἐλλείπουν φαινόμενα βίας καί ἐγκληματικότητας, ἰδιαίτερα τα τελευταία χρόνια. Πῶς ὅμως φτάσαμε σέ αὐτό τό θλιβερό φαινόμενο; Απάντηση σέ αὐτό τό ἐρώτημα δίδει ἕνας ἐκ τῶν σήμερα ἑορταζομένων Ἁγίων. Ὁ Οἰκουμενικός Διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἄριστος ψυχογράφος τοῦ ἀνθρώπου καί ἑρμηνευτής όλης σχεδόν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, διατείνεται ὅτι **ἡ αἰτία τῶν προβλημάτων τῆς κοινωνίας καί τῆς ἐπικράτησης τῆς βίας εἶναι ἡ διεφθαρμένη προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου και ἡ κακή χρήση τῆς ἐλευθερίας**2.

Ἡ ἐλευθερία ἦταν ὄντως ἕνα ὕψιστο δῶρο τοῦ Θεοῦ πρός τούς πρωτοπλάστους, τήν ὁποία δυστυχῶς δέν διαχειρίσθηκαν σωστά, μέ ἀποτέλεσμα νά ἔχουμε τήν πτώση καί τήν εισβολή τῶν παθῶν3. Ὡς ἐκ τούτου, ὁ χρυσορρήμων Πατέρας ὑποστηρίζει ὅτι **αἰτία τοῦ κακοῦ δέν εἶναι ὁ Θεός, ἀλλά ἡ κακή χρήση τοῦ αὐτεξουσίου ἀπό τόν ἄνθρωπο**. Ἡ ἁπλοϊκή διήγηση τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως, ἡ ὁποία περιφρονεῖται ἀπό πολλούς, ἐμπεριέχει αὐτές τίς οὐσιαστικές ἀλήθειες, τίς ὁποῖες φωτίζει ἔτι περαιτέρω αὐτός πού ἐδέχθη τή θεία χάρη από τούς οὐρανούς καί πού μέ τά χείλη του διδάσκει ὅλους τούς ἀνθρώπους.

Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος μέχρι ἐκείνη τή στιγμή βρισκόταν σέ ἁρμονική σχέση μέ τόν δημιουργό Του καί τά ἄλογα πλάσματα καί κατοικοῦσε στον Παράδεισο, ἀπομακρύνεται ἀπό τόν πλάστη του. Ὁ Θεός ἀδιαμφισβήτητα δεν παύει ν’ ἀγαπᾶ τόν ἄνθρωπο, ἀλλά ἀναμένει τήν ἐπιστροφή τοῦ πλάσματός Του στήν πατρική ἀγκάλη.

Αὐτή ἡ θεϊκή ἀγάπη ἀποκαλύπτεται περίτρανα στο πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί **αὐτό τό πρόσωπο προβάλλουν οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες ὡς τή μοναδική λύση σέ ὅλα τά προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου καί ἰδιαιτέρως στο πρόβλημα τῆς βίας. Πιστεύουν ἀκράδαντα ὅτι μόνο μέ τή βοήθεια τοῦ Χριστοῦ θά ἀποκτήσουμε τήν εἰρήνη καί πλέον ἡ βία δέν θά ἔχει θέση στις καρδιές μας, ἀφοῦ θά βλέπουμε ὅλους τούς ἀνθρώπους ὡς ἀδελφούς μας**.

Αγαπητά μας παιδιά, σᾶς εὐχόμαστε καλή πρόοδο καί σᾶς καλοῦμε νά ἀφουγκραστεῖτε τό μήνυμα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ξεδιψώντας μέ τά σωτήρια νάματα τῆς διδασκαλίας τους καί ἀποκτώντας ὄχι μόνο τη σοφία τῶν γραμμάτων, ἀλλά κυρίως τήν εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ καί τή γαλήνη στις καρδιές σας.

Μέ πατρική στοργή καί ἀγάπη

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
καί τά μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

---

1 Ἀπολυτίκιο Τριῶν Ἱεραρχῶν.

2 Ἰωάννου Χρυσοστόμου, «Εἰς πρός Γαλάτας Ὁμιλίαν», Patrologia Graeca, επιμ. ἔκδ. J. Migne, τόμ. 61, στίχ. 618.

3 ὅ.π. τόμ. 60, στίχ. 507.

(Πηγή: aktines.blogspot.com*)*